

Alkotmányozunk.

A nemrégiben megjelent, Az igazság politikája című írásomban kifejtettem, hogy egy tétel, vagy igaz, vagy nem tétel. A józanész ugyanilyennek érti a törvényeket is! Ugyanakkor megállapítottuk azt is, hogy a tétel és igazsága kizárólag a megadott feltételek, körülmények esetén áll fenn. Minden más esetben ugyan lehetséges, de nincs bizonyítva, tehát nem állíthatjuk, hogy igaz. Példaként említeném a közismert Pythagoras-tételt, amelyet, mindenki feltétel nélkül valónak hisz, pedig nem így van, például gömbfelületen nem érvényes és a háromszög szögeinek összege sem 180 fok ott.

A törvényeknek is tételeknek kell lenniük, tükrözniük kell a való életet, a maga igazságával, azaz, más szóval, *a törvény a valóság bijekciója*. Az ettől eltérőket nem törvénynek, sokkal inkább utasításnak, akár erőszaknak kell nevezni! Talán érdemes azért a gyengébb változatát is megemlíteni, amikor a törvény inkább álom, vágy, de szintúgy nem tükrözi a valóságnak.

Azért tartom ezt fontosnak előrebocsátani, mert a Kárpát-medencét és népeit ért események a legutóbbi közel száz esztendőben, amely mindössze egy emberemlékezetnyi, mindent ami addig biztos, állandó volt kétségessé, változóvá, változékonnyá tettek. Könnyen belátható, hogy ha a feltételek, a körülmények szakadatlan változnak, akkor tételnek, törvénynek sincs sok értelme, nem is szokott lenni, inkább felszólítások, utasítások, hadi parancsok, szoktak kormányozni. Minden normális közösség az ilyet *rendkívüli állapot*nak nevezi, jól tükrözve a törvények, a rend helyetti másállapotot. Ezeknek a végét *konzolidációnak* mondjuk, mutatva, hogy a rendkívülinek vége és ez átmenet a rendesbe, valamilyen állandóságba, kiszámíthatóságba, szóval a törvényesbe.

Aztán a technika, a közgazdaság és járulékaik az élet oly mérvű átalakulását okozzák, amely szintén nem a rendes fogalomkörébe esik. Ez természetesen ismét csak rendkívüli állapotokat jelent. Hogyan kívánhatja bárki is, hogy ezen állapotok törvényekbe legyenek fogalmazva! Hiszen nincsen elegendő idő, hogy olyan állandó jelenségek álljanak elő, amelyeket a tudós megfigyelő lényeggé, törvényvé képes sűríteni. Mire megállapításokat tenne, azok már régen a „reformok áldozatává váltak”. Talán nem kellene, hogy ezek olyannyira befolyásolják életünk menetét.

Mégis, manapság a politikában normális dolognak tartják, hogy nem létező, vagy semminek sem megfelelő dolgot formálgassanak és a végén azt állítsák róla, hogy a valóságnak egy bizonyos törvényét alkották meg. Nos, nem vitatkozom velük, hiszen nem vagyok politikus, nem érthetek hozzá. Mégis, mivel a logikus gondolkodás mindenki számára rendelkezésre áll, úgy gondoltam, hogy szabályokat alkotni lehetséges abból kiindulva is, hogy megkíséreljük a valót, az éppen fennálló helyzetet leírni és annak alapján megfogalmazni szabályokat. Az, hogy ezek a szabályok törvények, célok, programok, utasítások, parancsok, végzések, határozatok, vagy éppenséggel álmok lesznek, azt csak a hozzájuk tartozó feltételek, környezet valóság tartalma mutatja meg. Talán nem mindig ez az igazi út, de arra legalább alkalmas, hogy bemutathassuk a *fennálló* és a *szeretném...*, vagy éppen a *nem szeretném...* különbözőségeit.

Manapság „divatos” vált Magyarországon az alkotmánykészítés. „Mindenki” alkotmányt készít, javasol, vitat, mintha az csak egy ötletalmaz lenne és kifejezheti álmait, hitét, meggyőződését, érdekeit, szándékát benne. Van, aki a múlt jöjjön vissza –melyik(?), mások az Európai Unió, és még ki tudja mi mellett kardoskodva képzelik el. Ritka, én még nem is

találkoztam olyannal, amelyik a valóságot tükrözően, a jelenünket mutatná be, azt ahogyan élünk, azt amiben vagyunk. Mert mi más is lenne a közmegegyezés alapján álló törvény, mint a való életünk? Esetleg a szándékunk, hogy nem így szeretnénk, hanem másként: így és így. No, de ez már nem törvény, ez „csak” egy szándék, egy Nyilatkozat. Ami persze nem kevés, ha valóban közakarát, közmegegyezés áll mögötte.

Példaként említeném, hogy 2009 novemberében felkértek, többedmagammal, hogy véleményezzük a Magyarok Szövetsége Alkotmánytervezetének elkészült részeit. Ez volt a válaszom (az elismerő szavak, egyetértés Dr. Balogh Sándor New yorki professzornak szólnak):

Köszönöm a másolatot!

Okfejtésedet remeknek tartom! Szerintem sincsenek kellő feltételek egy alkotmány írásához! Talán nincs is erre szükség! Szerintem ez csupán az elmúlt 60 év képzete, rossz beidegződés sokakban! Egyetértek veled, amennyiben az előbbre való feladat a *jogfolytonosság helyreállítása*, amiben itt Szentendrén is egyetértettünk, de bármilyen okok miatt nem terjesztjük (*Szentendrei Nyilatkozat*)!

A legfontosabb feladat most az átmenet, a jelenlegi helyzetből való kilábalás, a kibontakozás! Addig ne is álmodjunk jövőről, amíg a jelent nem oldottuk meg! Talán egy megjegyzést tehetnék a kibontakozáshoz: Ha bármilyen megegyezés, egyetértés, összhang, nevezzük akárminek is, születne a nemzetet elsődlegesnek tekintők között, akkor *azt és csak azt* pontosan le kell írni és NYILATKOZATként megjeleníteni, közreadni, alapszabályként elfogadni, stb. Ennek kellene lennie a nemzeti összefogás jelképének, a jövő építés bázisának! Ez kellene a bázisa legyen minden további lépésnek! Nem nagyon merem mondani, de felvetem, hogy ez lenne a *XXI. századi Magyar Függetlenségi Nyilatkozat*! Hogy kinek van joga ilyet készíteni? Hát bárkinek, akik képesek evvel, az országot megmozdítani a nemzeti újra felemelkedés útján!

TEHÁT NE ALKOTMÁNYT, ALAPTÖRVÉNYT FOGALMAZZUNK, HANEM **KÖZMEGEGYEZÉSI NYILATKOZATOT** KÉSZÍTÜNK!

Közérthető, rövidet, a lényegét tartalmazót, amely feltárja az okokat és rámutat a teendőkre!

Ezt ajánlom és ez a hozzászólásom kedves Bene Gábor, Magyarok Szövetsége, Jobbik és mindenki más, akit érint!

Tisztelettel

Dr. Gyarmati Péter

prof. emeritus, USA, Magyarország

Azóta a Magyarok Szövetsége alkotmánytervezete elkészült, bárki olvashatja a weblapjukon. A kikért véleményünkről egyetlen mondat, hivatkozás, cáfolat nincsen! Így szerintem nem lehet *közmegegyezni*! Márpedig *közmegegyezés nélkül Alkotmány nem lehetséges*! Persze *Parancsolmány* az igen, - akárcsak a jelenlegi.

Tehát szokás szerint *az alkotmány, vagy része megállapodás a hatalom és a nép között*, illetve ezen megállapodások valamilyen esszenciája, történelmileg, időben változó részekkel, de mégis állandó lényeggel. Azért szükséges, mert hiányában, vagy valótlanágai miatt felborul az egyensúly a szerződő felek között és tudjuk, akkor a hatalom önkényessé válik. Bizonyítékként hivatkozom *Machiavelli Fejedelmére (1513)*.

Következmények

1. A jelenlegi kormányfő által létrehozott alkotmányozó bizottság kizárólag hibás dolgot alkothat annak ellenére, hogy széles, „kétharmados tömegbázison” nyugszik. Tudniillik, ez a többség a „változtatás”-ra - kormányváltásra - és nem alkotmány készítésére keletkezett. Lehetne arra is, de nem az, mert ez a többség csak a parlamenti választási törvény szerint az. Valójában még a felét sem éri el, tehát nem is többség egy alkotmány felállítására.
2. Az ország gazdasági, társadalmi helyzete a lehető legtávolabb van jelenleg a függetlenségtől, az önállóságtól, a rendszeres, nyugodt, józan gondolkodástól, jövőkép nélküli (reménytelenségnek, pesszimizmusnak hívják), saját magát ellátni és megvédeni képtelen.
3. Az egyetlen lehetséges feladat a jelenlegi helyzet mindennél pontosabb feltárása lehet, amely bázisát képezheti egy reális jövőkép felvázolásának.

4. A reális jövőkép segítségével stratégiát, taktikát, tervet, programot lehet meghatározni és persze megvalósítani a maga szövevényével és folytonos újramérésével.

Mire jutottunk?

Egy biztos, ez nem Alkotmány lesz! Az eredmény egy cél és a cél elérésének a programja lehet csak, ami persze nem kevés!

Ha valakinek tetszik, fogalmazhatja ezt törvénynek is, csak akkor hogyan fogjuk elvégezni? Mert a törvény viselkedésről és nem tevékenységről szól(!). Habár megéltünk már ilyen képtelenségeket is. Alkotmányként megfogalmazni éppen ilyen képtelenség lenne.

Várnunk kell tehát az alkotmányozással!

Azonban semmi sem akadályozhat meg minket - és bárki a világon - hogy írjunk egy nyilatkozatot, a szándékunkról. Ennek természetesen van egy fontos kelléke: olyan közmegegyezés, amely *arányban van* a nyilatkozatban foglaltakkal! Nélküle csak papírdarab lesz.

Mégis mi lehet a magyarság - értsünk alatta bármilyen lehetséges összetételt - számára ebben a témában előrevivő út? Erre minden bizonnyal sokféle választ adnak illetékesek, hozzáértők, gondolkodók, hatalomra törekvők, hatalmon lévők és hozzám hasonló amatőrök.

Engedtessék meg, hogy - ha már eddig nem tűnt volna ki eléggé - megfogalmazzam saját elképzelésemet:

1. Minden egyes magyar, aki kiválasztottnak érzi magát, írja fel egy közös tablóra, hogy az *önállóság megteremtéséhez* milyen közmegegyezésre van szükség. Ennek összefésülése, rendezése, értelmezése lesz a *Magyarok XXI. századi Függetlenségi Nyilatkozata*, amely azt fejezi ki, hogy ezt akarjuk, és eszerint cselekszünk.

2. A magyarság *önállóságának megteremtése, visszaállítása*, amely alatt azt értem, hogy mindenkinek az élete és életfeltételei a magyarságon és Magyarországon belül legyen meg: magyar élelmiszer, -ipar, -közmű, -iskola, -gyógyítás, -honvédelem, -rend, -igazság, stb. A túltermelést, ha lesz ilyen, elcseréljük a külföldi piacokra.

3. A fenti célok megvalósításának irányítására alkalmas *kiválasztottak megtalálása*, a *célprogram felállítása*, figyelemmel a lehetőségekre. Kifogás nem lehetséges, mert a kifogásolók nem alkalmasak, leváltandók. Az eddigi résztvevők pedig biztosan nem alkalmasak!

4. *Dolgozni, dolgozni, dolgozni, céltudatosan, eredményre törekvően!* Azután felülvizsgálni, az eltéréseket megállapítani és *dolgozni...*

B. terv.

Ha megállapítjuk, vagy hagyjuk, hogy nem tudunk, vagy nem akarunk önállóvá lenni, Alkotmányt kell írni és benne deklarálni jelenlegi állapotunkat (hogy ne lehessen rosszabb)! Az igazat, a teljes igazságot és csakis azt!

Legalább ezt a kis maradékot, ami még megmaradt ne veszítsük el a „végre” teljesen Európához tartozásunkban. Mert az elmúlt húsz (20) év programja ez volt és nem is kevés „sikerrel”! Ezt az „európai polgár” címet, rangot, nívót ragadjuk meg!

Nem lesz az olyan rossz, *csak éppen nem magyar!*

o ~~~ o

Dr. Gyarmati Péter
Szentendre